

అభిజ్ఞ - భార్య చండు

1

చేతిలో ఉన్న పుస్తకం పేజీ తిరగేస్తుండగా ఫోన్ రింగ్ అయ్యింది.

“హలో ఎవరు” అన్నాడు త్రిలోక్ లిఫ్ట్ చేస్తూ...

“నా పేరు మను” ఓ అమ్మాయి గొంతు వినిపించింది.

“చెప్పండి” అన్నాడు త్రిలోక్.

“కాఫీ తాగడం పూర్తయ్యిందా?” అంది మను.

త్రిలోక్ పైకి లేచి చుట్టూ చూసి...

“ఏంటి నన్ను చూస్తూ మాట్లాడుతున్నారా?” అన్నాడు.

“లేదు... కృతి చెప్పింది, ఇది మీ కాఫీ టైమ్ అంట కదా” అంటూ అటువైపు నుంచి మను అంది.

“ఎవరు నువ్వు? నీకు నా కూతురు ఎలా తెలుసు?”

“ఎలా తెలుసు తర్వాత చెప్తాను గాని, ఒక పని చెప్తా చేయండి”

“అసలేంటా పని? అయినా నేను ఎందుకు చేయాలి?”

“చేయకపోతే కృతి ఆకృతి మారుతుంది గనుక...”

“ఏంటి బెదిరిస్తున్నావా?” అన్నాడు త్రిలోక్.

“ఒక్క నిమిషం మిస్టర్ త్రిలోక్, కృతికి ఫోన్ ఇస్తాను” అంటూ మను కృతిని పిలిచింది.

“కృతి ఇటు రా” అన్న మాటలు మను నోట ఫోన్ లో పెద్దగా, “చెప్పండి మిస్” అంటూ కృతి మాటలు చిన్నగా వినిపించాయి.

దాడితో మాట్లాడు అంటూ మను ఫోన్ ని కృతి చెవి దగ్గర పెట్టింది.

“హలో నాన్న” అంది కృతి.

“అమ్మా ఏమైంది? ఎవరు నీ పక్కన?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఏమీ కాలేదు నాన్న, నేను మా మిస్ ఐస్ క్రీమ్ తింటున్నాం...”

“ఏంటి... తను మీ టీచర్ నా?” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అవును త్రిలోక్ నేను తన టీచర్ నే” అప్పటికే ఫోన్ తీసుకున్న మను స్పందించింది.

“ఇప్పటికైనా నా మాట వింటావా? లేక ఐస్ క్రీమ్లొ ఏదైనా కలిపి...!?”

“ఏయ్ తననేమీ చేయకు, నీకేం కావాలి చెప్పు?”

“నాకేం కావాలో తర్వాత తెలుసుకుందువు గాని... ముందు ఒక పని చెయ్”

“ఏంటది?”

“ఇప్పుడు కృతికి ఫోన్ ఇస్తా... కొద్ది రోజులు నువ్వు వేరే పని మీద ఊరికి వెళ్తున్నావని, కృతిని నా దగ్గర ఉండమని చెప్పు... చెప్పడం కాదు ఒప్పించు” అంటూ మను మాట్లాడుతుండగానే,

“కానీ ఇవన్నీ ఎందుకు?” అన్నాడు త్రిలోక్.

“ఎందుకో నేను చెప్పనా...? లేక నీ కూతురి చేత నా చేతి దెబ్బల రుచి ఎలా ఉందో చెప్పించనా?” అంది మను.

“ఎక్కువగా మాట్లాడుతున్నావ్ మను, తనని తాకితే నీ తాటతీస్తా” అన్నాడు త్రిలోక్.

“నీకు ఇదే ఆఖరి సారి చెప్తున్నా త్రిలోక్... నువ్వు ఇప్పుడు నేను చెప్పినట్లు కృతికి చెప్తావా? లేక ముందు కాల్ కట్ చేసి... తర్వాత ఇంకేమైనా కట్ చేయనా..?”

మను మాటలకి త్రిలోక్ కోపం కట్టలు తెంచుకుంది. స్కూల్ కి ఇంటికి పెద్దగా దూరం లేకపోవడంతో కాల్ కట్ చేసి పరుగున వెళ్ళి బైక్ తీశాడు.

5 నిమిషాలు... గడవక ముందే స్కూల్ గేట్ ముందు బైక్ పార్క్ చేసి కృతి తరగతి గది వైపు పరిగెత్తాడు. వేగంగా వెళుతున్న త్రిలోక్ ని ఆపడానికి వెంట వచ్చాడు కొత్తగా పనిలోకి చేరిన వాచ్చెన్ రామయ్య.

క్లాస్ రూమ్ తేరిపారా చూసి...”ఎక్స్క్యూస్ మీ టీచర్...” అంటూ క్లాస్ చెప్తున్న టీచర్ని బయటకి పిలిచి కృతి ఆచూకీ అడిగాడు త్రిలోక్.

“అదేంటి సార్ ఈరోజు కృతి స్కూల్ కి రాలేదు కదా!?” అని టీచర్ చెప్పడంతో...

“ఉదయం నేనే కదా వచ్చి డ్రాప్ చేసి వెళ్ళాను, రాకపోవడమేంటి?” అన్నాడు త్రిలోక్ సందేహంగా.

వెనుకనే వచ్చిన వాచెన్ రామయ్య కల్పించుకుని “మీరు వచ్చి వదిలిపెట్టి వెళ్ళారు సర్! కానీ వెంటనే ఎవరో పిలిచినట్లు పాప వెనక్కి వెళ్ళింది. మీరే అనుకుని నేను సైలెంట్ గా ఉండిపోయా. కొద్ది సేపటి తర్వాత కూడా తను రాకపోవడంతో నేను బయటికి వెళ్ళి చూశాను. కానీ తను కనిపించలేదు. బహుశా మీరే తీసుకెళ్ళారేమో అనుకున్నాను” అన్నాడు.

“అలా ఎలా అనుకుంటావయ్యా... వెంటనే గేట్ దగ్గరకి వచ్చి చూడాలి కదా.” గద్దించాడు త్రిలోక్.

“ఇంతకీ ఏమైంది సార్...?” అడిగాడు వాచెన్ కంగారుగా,

“తను కనిపించడం లేదయ్యా... ప్రిన్సిపాల్ కిరణ్ ఉన్నాడా?”

“ఉన్నారు సర్” అని చెప్పి రామయ్య తన ఫోన్ చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

త్రిలోక్ ప్రిన్సిపాల్ రూమ్లోకి వెళ్ళి, “కిరణ్ మీ స్కూలులో మను అని ఎవరైనా టీచర్ ఉందా?” అని అడిగాడు.

“లేదు త్రిలోక్... ఆ పేరుతో ఎవరూ లేరు. ఏమైంది త్రిలోక్? ఏదైనా సమస్య? ఎందుకు కంగారుగా ఉన్నావు?”

అడిగాడు కిరణ్.

“ముందు ఇంకొసారి చెక్ చేసి చెప్పు... మను అనే పేరుతో ఎవరైనా టీచర్ ఉన్నారా?”

“లేదు. ఆ పేరుతో స్టాఫ్ ఎవ్వరూ లేరు” అన్నాడు కిరణ్...

“ఛా ...” అంటూ టేబుల్ని కొట్టి పైకి లేచాడు త్రిలోక్.

కిరణ్ గ్లాసులో ఉన్న నీళ్ళు అందించి, “ఒక్క నిమిషం కూర్చో త్రిలోక్” అన్నాడు.

త్రిలోక్ ఆలోచిస్తూ కిరణ్ ముందు నుంచున్నాడు.

“స్టేషన్కి దగ్గర్లో ఉన్న స్కూల్ నుంచి పిల్లల్ని ఎవరు తీసుకెళ్తారు రామయ్య?” అంటూ ఇన్స్పెక్టర్ చేతన్ ప్రిన్సిపాల్

రూమ్లోకి వచ్చాడు.

“మీరేంటి సార్ ఇలా వచ్చారు?” ఇన్స్పెక్టర్ ని చూస్తూ అడిగాడు ప్రిన్సిపాల్.

“ఎవరో పాప కనిపించలేదంటగా, మా రామయ్య ఫోన్ చేశాడు” అన్నాడు ఇన్స్పెక్టర్ చేతన్.

త్రిలోక్ వైపు చూసి “ఏంటి త్రిలోక్ కృతి కనిపించలేదా?” అడిగాడు కిరణ్.

త్రిలోక్ అని పేరు వినగానే వెనుకనుంచే పోల్చుకుని ‘సార్’ అంటూ నిలబడ్డ చోటే సెల్యూట్ చేశాడు చేతన్.

ఇన్స్పెక్టర్ వెనుక ఉన్న రామయ్య వింతగా చూస్తూ “ఎవరయ్యా ఆ సారు?” అని అడిగాడు.

“ACP త్రిలోక్” క్రైమ్ బ్రాంచ్ అన్నాడు కిరణ్.

త్రిలోక్ వెనక్కి తిరిగి చేతన్నీ చూసి, “సిసి కెమెరాలన్నీ చెక్ చేయండి. ఎవరో నా మీద కోపంతో కృతిని కిడ్నాప్ చేసి

ఉండచ్చు, క్విట్” అన్నాడు.

కిరణ్ కల్పించుకుంటూ “మెయిన్ గేట్ ఫుటేజ్ నా దగ్గరే ఉంది త్రిలోక్” అంటూ సిస్టమ్ ఆన్ చేశాడు.

ఉదయం 9 గంటలకి నేను కృతిని దించి వెళ్ళాను అనుకుంటూ ఆ సమయం ఫుటేజ్ ని ఓపెన్ చేసాడు త్రిలోక్.

మానిటర్ స్క్రీన్ ని చూస్తూ “అదిగో కృతి” అన్నాడు కిరణ్.

త్రిలోక్ ఫుటేజ్ చూస్తూ “కృతి కనిపించింది కిరణ్, కానీ హెల్మెట్ పెట్టుకుని స్కూటీలో కృతిని తీసుకెళ్తున్న ఆ అమ్మాయి ఎవరో తెలియడం లేదు, బైక్ నెంబర్ కూడా స్పష్టంగా కనిపించడం లేదు” అన్నాడు.

కిరణ్ చూస్తూ మౌనంగా నిలబడ్డాడు.

“నెక్స్ట్ సిగ్నల్ కెమెరా ఎక్కడుంది?” అడిగాడు త్రిలోక్.

చేతన్ స్పందిస్తూ “కిలోమీటర్ తర్వాత చౌరస్తా దగ్గర ఉంది సార్” అన్నాడు.

త్రిలోక్ ఫోన్ తీసుకుని ట్రాఫిక్ ఇన్స్పెక్టర్ గా పని చేస్తున్న ఉదయ్ నెంబర్ డైల్ చేయబోతుండగా, మళ్ళీ అదే నెంబర్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

“చేతన్, కంట్రోల్ రూముకి ఫోన్ చెయ్, నా నెంబర్ కి వస్తున్న ఫోన్ కాల్స్ అన్నీ ట్రేస్ చేయమని చెప్పు, ఎట్టి పరిస్థితుల్లో మిస్ అవకూడదు” అని చేతన్ కి చెప్పి, “హలో” అంటూ ఫోన్ లిఫ్ట్ చేశాడు త్రిలోక్.

“త్రిలోక్ ఇక్కడ కృతి ఏడుస్తుంది. నువ్వు నేను చెప్పినట్లు చేస్తే బెటర్, లేదంటే నేను నా స్టయిల్ లో ఏడుపు ఆపించాల్సి ఉంటుంది”

“అసలు ఎవరు నువ్వు, ఎంత ధైర్యం ఉంటే ఒక పోలీసు కూతుర్ని కిడ్నాప్ చేస్తావ్?”

“ధైర్యం ఉంది కానీ బలం లేదు. అందుకే కృతి రూపంలో బలం చేకూర్చుకుంటున్నా”

“ఇక మాటలు అనవసరం, మర్యాదగా కృతిని అప్పగించు లేదంటే...!!??.”

“హా లేదంటే?”

“లేదంటే....” అని త్రిలోక్ పూర్తిగా స్పందించే లోపు మను ఉన్న చోటుకి సంబంధించిన వివరాలు(లోకేషన్ డేటా) కంట్రోల్ రూమ్ నుంచి మెసేజ్ లో వచ్చాయి. మను లోకేషన్ చెక్ చేశాడు త్రిలోక్, సరిగ్గా తన దగ్గర నుండి 25 కిలోమీటర్ల దూరంలో తను ఉంది. త్రిలోక్ ఫోన్ మాట్లాడుతూనే చేతన్ ని తనతో రమ్మని సైగ చేశాడు. ఫోన్ కాల్ కట్ చేయకుండానే బైక్ ఎక్కాడు.

“చెప్పు ఏసిపి, లేదంటే ఏం చేస్తావ్?” అంది మను.

“చెప్పడం లేదు ఇక చేయడమే” అంటూ బైక్ స్టార్ట్ చేశాడు.

ఫోనులో బైక్ శబ్దం వినగానే “ఓహో, లోకేషన్ ట్రేస్ చేశారా? గ్రేట్!” అంది మను.

“లాకేషన్ ట్రేస్ చేయడం కాదు. ఇంకొద్ది నిమిషాల్లో పోలీసులు నీ ముందుకొస్తారు. కటకటాలు లెక్క బెట్టటానికి సిద్ధంగా ఉండు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అవునా? నన్ను అరెస్ట్ చేస్తావా?” కొంచెం బెరుకుగా అంది మను.

“ఏంటి భయంగా ఉందా? మరి నా కూతుర్ని కిడ్నాప్ చేసే ముందు ఏమైంది ఈ భయం?”

“భయం...! అవును త్రిలోక్ భయం... నిజంగా భయంగా ఉంది!”

“అలా రా దారికి నా కూతుర్ని నాకు అప్పగించు, తప్పు ఒప్పుకుని నా దగ్గరకి పంపించు. నీకు తన్నులు తప్పుతాయి”

“అప్పగిస్తా... ఇప్పుడే అప్పగిస్తా... ఎక్కడికి తీసుకురావాలి?”

“గుంటుపల్లి దగ్గరకి తీసుకురా! అక్కడికి కానిస్టేబుల్స్ వస్తారు. కానీ ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో తన ఒంటి మీద గీత కూడా పడకూడదు. అర్థమయ్యిందా?” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అలాగే త్రిలోక్, ఇప్పుడే తీసుకొస్తా. నేను విజయవాడ నార్త్ కేబిన్ స్టేషన్ కి వెళ్తున్నా కృతిని గుంటుపల్లి దగ్గర వదిలేసి వెళ్తా” అంది మను.

“సరే” అంటూ కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

5 నిమిషాల తర్వాత...

“మేము ఇక్కడే ఉన్నాం సార్, పాపని తీసుకుని ఇంకా ఎవరూ రాలేదు” అంటూ ఫోన్ చేశాడు త్రిలోక్ పంపిన కానిస్టేబుల్ వినయ్.

త్రిలోక్ ఫోన్ కట్ చేసి మను కి కాల్ చేశాడు.

ఫోన్ లిఫ్ట్ చేస్తూనే “ఊరుకో ఏడవకు” అంది మను.

పక్కన కృతి చిన్నగా “హూమ్....” అంది ఏడుపు ఆపుకుంటూ.

“ఏం చేశావ్ నా కూతుర్ని” అరిచాడు త్రిలోక్.

“నేనేం చేశాను... ఇంకా ఏమీ చేయలేదు”

“గుంటుపల్లి దగ్గర వదిలి వెళ్తా అన్నావ్?”

“అవును ఇంకో 5 నిమిషాల్లో అక్కడికి వెళ్తా” అంది మను.

“నేను దగ్గర్లోనే ఉన్నా మను, నువ్వు గనుక 5 నిమిషాల్లో రాకపోతే, నిన్ను వదిలే ప్రసక్తే లేదు”

“వస్తున్నా ఎసిపి వస్తున్నా...” కాల్ కట్ అయ్యింది.

“సర్” అంటూ సెల్యూట్ చేశాడు వినయ్.

చేతన్ ని పిలిచి “ఏదో జరుగుతుందని సందేహంగా అనిపిస్తుంది, మను ని కూడా పట్టుకుంటే గాని అసలు విషయం తెలియదు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“బ్లాక్ ఆర్ వైట్ సర్” అడిగాడు చేతన్.

“వైట్ కష్టం... కృతి తన దగ్గరే ఉంది, బ్లాక్ కి మనవాళ్ళు ఉన్నారా?”

“నేను... ఇంకా ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ ఉన్నాం సార్...సరిపోతాం, అమ్మాయే కదా!”

“సరే... కృతిని ఇక్కడ వదిలేయగానే మీరు ఆ టర్నింగ్ దగ్గర ఓకేనా?”

“వినయ్ బ్లాక్ కి రెడీ గా ఉండు.” అన్నాడు చేతన్.

“బ్లాక్ ఏంటి రా?” పక్కన ఉన్న మరొక కానిస్టేబుల్ వెంకట్ ని అడిగాడు క్రైమ్ బ్రాంచ్ పోకడలు పరిచయం లేని వినయ్.

“వైట్ అంటే ఎదురుగా దాడి చేసి పట్టుకోవడం. బ్లాక్ అంటే వాళ్ళకి తెలియకుండా దాడి చేయడం అంతేరా... రెడీగా ఉండు” చెప్పాడు వెంకట్.

సమయం త్రిలోక్ ఆలోచనలకన్నా వేగంగా పరుగుతీస్తోంది. ఇంతలో ఒక క్యాబ్ వచ్చింది. అందులో కృతి మాత్రమే ఉంది.

కృతిని ఆత్రంగా చేతుల్లోకి తీసుకుని... తల నిమురుతూ

“నిన్ను కొట్టిందా తను, ఏడిపించిందా?” అని కృతిని అడిగాడు.

“లేదు నాన్న, మిస్ నన్నేమి చేయలేదు” అని తండ్రి భుజాలమీద వాలిపోయింది కృతి.

కృతి వీపు తడుతూనే “క్యాబ్ బుక్ చేసింది ఎవరు?” డ్రైవరు ని అడిగాడు త్రిలోక్.

“త్రిలోక్ అని పేరు ఉంది సార్. క్యాబ్ మాత్రం స్కార్ప్ కట్టుకున్న ఒకావిడ ఎక్కించారు, డబ్బులు మీరు ఇస్తారు అని చెప్పారు మీరేనా సార్ త్రిలోక్. ఫోన్ పే చేస్తారా? లేక, డబ్బులు ఉన్నాయా?” అడిగాడు డ్రైవరు.

త్రిలోక్ డ్రైవరు చేతికి డబ్బులిచ్చి పంపించేశాక,

“అమ్మా, ఇందాక నేను ఫోన్ చేసినప్పుడు మీ టీచర్ నిన్ను ఏడవకు అంది కదా.. అసలు ఎందుకు ఏడ్చావ్?” అని తన కూతుర్ని దగ్గరకు తీసుకుంటూ అడిగాడు త్రిలోక్.

“నేను వద్దన్నా వినకుండా మా మిస్ ఇంజెక్షన్ చేసింది నాన్న” అంటూ ఇంజెక్షన్ చేసిన చోటుని చూయించింది కృతి.

“అసలు తను మీ మిస్ కాదు కదా... స్కూలులో తన పేరే లేదు కదా!?”

“తను సంగీతం టీచర్ నాన్న... అమ్మ జాయిన్ చేసింది కదా, అందుకే నీకు తెలియదు” అంది కృతి.

ఇంజెక్షన్ గురించి త్రిలోక్ కి భయం మొదలైంది, వెంటనే మనుకి ఫోన్ చేశాడు.

“హలో ఎసిపి, నీ కూతురు నీ దగ్గరకి వచ్చిందిగా మళ్ళీ ఎందుకు ఫోన్?” అంది మను.

“ఏంటి ప్రతీకారమా?... నా కూతురికి ఏం ఇంజెక్షన్ ఇచ్చావ్..?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ప్రతీకారం ఏమీ లేదు త్రిలోక్, చెప్పాగా నీతో ఒక పని చేయించుకుంటా అని, నువ్వే వినకుండా ట్రాకింగ్ అదీ ఇదీ అన్నావ్. ఇప్పుడు నీ బిడ్డని కోల్పోబోతున్నావ్. ఇందులో నా తప్పేమీ లేదు”

“ఏంటి వేషాలు వేస్తున్నావా, ఇప్పుడు నీ లొకేషన్ పట్టుకుని రావడం నాకు పెద్ద పని కాదు, వచ్చానంటే ముక్కలు ముక్కలుగా నరికి పడేస్తా... నా కూతురికి ఏం ఇంజెక్షన్ చేసావో మర్యాదగా చెప్పు?”

“ఏంటి మళ్ళీ నా లొకేషన్ పట్టుకుంటావా!?. ఇక ట్రాకింగ్లు, అవసరం లేదు త్రిలోక్. నేను ఇక్కడే స్టేషన్ దగ్గర ఉన్నా. లోపలికి వెళ్ళగానే అనాన్సెంట్ సౌండ్ కూడా వస్తుంది కావాలంటే వినచ్చు, కానీ ఒక్క విషయం నన్ను నరుకుతాను అన్నావు చూడు అది చేయాలంటే నువ్వు నీ బిడ్డని వదులుకోవాలి, వదులుకుంటావా మరి!?” అంది మను..

“ఏంటి బెదిరిస్తున్నావా?”

“బెదిరింపు కాదు త్రిలోక్, నువ్వు స్పీడ్ బాల్ గురించి వినే ఉంటావుగా!?”

“ఏం మాట్లాడుతున్నావ్ మను, తను చిన్న పిల్ల... నీ నోటికొచ్చినట్లు మాట్లాడకు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“కోపం వస్తుందంటే స్పీడ్ బాల్ గురించి విన్నావన్నమాట. అయినా ఫీల్ అవ్వకు అది ఎక్కువ ఇవ్వలేదు మహా అయితే ఒక పది శాతం అది ఉంటుంది, మిగతాది ఎస్.ఎస్.వి కలిపాను... ఇప్పుడు నువ్వు నా దారికి రాకపోతే ఏమవుతుందో చెప్పాలా!? అయినా నీ కూతురి జీవితంతో నువ్వే ఆడుకోకు త్రిలోక్ తన భవిష్యత్తుకి అది అంత మంచిది కాదు” అంది మను.

“స్పీడ్ బాల్ అంటే కొకైన్ ఇంకా హెరాయిన్ కలిపిన డ్రగ్ అని నాకు తెలుసు కానీ ఈ ఎస్.ఎస్.వి అంటే ఏంటి?” వణుకుతున్న గొంతుకతో అడిగాడు త్రిలోక్.

“చెప్తా ACP చెప్తా... కానీ ఒక చిన్న సలహా, నన్ను లేడి పిల్ల అనుకుని వలలు వేయడం మానేస్తే బాగుంటుంది” అంది మను.

“నిజమే నువు లేడి పిల్లవి కాదని తెలుస్తోంది, కానీ నీకూడా తెలుసు కదా నేను లేడి పిల్లని వేటాడే రకం కాదని. పిరికిపంద మీద పంజా విసిరే రకం కాదు నేను” అన్నాడు త్రిలోక్.

“మను” నవ్వింది.

“ఏంటా నవ్వు?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“నేను పిరికిదాన్నా...!?”

“పిరికిదానివే కాదు మూర్ఖురాలివి కూడా, లేకపోతే చిన్న పిల్లని కిడ్నాప్ చేస్తావా? ఇలా తన జీవితంతో ఆటలాడుతావా!?” అంటూ కోపం ధ్వనించింది త్రిలోక్ గొంతులో.

“ఆట...! ఆట లా ఉందా...!? గుర్తుపెట్టుకో త్రిలోక్ నేను చంపగలను, చంపించగలను. ఇంకా మాట్లాడితే భయపెట్టి రోడ్డు మీద ఒక్కొక్కడిని కుక్కల్లా పరిగెట్టించగలను. ఇవన్నీ ఎందుకు అని అడిగి సమయం వృథా చేసుకుంటావో, లేక మాటల్లో రెచ్చగొట్టి నా చేత మరిన్ని విషయాలు చెప్పించాలనే మూర్ఖపు ప్రయత్నాలు చేస్తావో నీ ఇష్టం. కానీ నీ కృతికి నేను ఇచ్చిన సమయం 20 గంటలు మాత్రమే. ఈలోపు ఏం చేసుకుంటావో ఎలా కాపాడుకుంటావో కాపాడుకో!” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేసింది.

త్రిలోక్ తనకి తెలిసిన డాక్టర్ కి ఫోన్ చేశాడు. జరిగింది చెప్పి ” ఎస్. ఎస్.వి అంటే ఏంటి డాక్టర్?” అని అడిగాడు.

“అలా కోడ్ ఫారాట్లో చాలా డ్రగ్స్ ఉంటాయి. కిడ్నీ సంబంధిత వ్యాధులకి వాడే మెడిసిన్లు, మైగ్రేన్ కి వాడే మెడిసిన్లలో కూడా ఈ పేరుతో చాలా డ్రగ్స్ ఉన్నాయి. కాల్సిఫెరాల్ కూడా ఎస్ఎస్వి పేరుతో ప్రస్తుతం దొరుకుతుంది. నువ్వు పూర్తి పేరు తెలుసుకుంటే కానీ అదేంటో చెప్పలేం, లేదంటే కృతిని తీసుకురా డయాగ్నోసిస్ చేద్దాం తెలుస్తుంది” అని సమాధానం చెప్పాడు డాక్టర్.

పక్కనే ఉన్న కృతి “మా మిస్ మంచిది నాన్న, తను నన్నేమీ చేయదు తనకి నేనంటే చాలా ఇష్టం” అంది.

త్రిలోక్ ఆలోచిస్తూ మను దగ్గరే విషయం రాబట్టాలని మనుకి ఫోన్ చేశాడు.

“చెప్పు త్రిలోక్ డాక్టర్లతో సంప్రదింపులు అయ్యాయా?” అంది మను

“నీకెలా తెలుసు?”

“తెలుస్తుంది ఎస్.ఎస్.వి ఫుల్ ఫామ్ లేకుండా కనుక్కోలేము అని డాక్టర్ చెప్పి ఉంటాడే”

“లేదు డయాగ్నోసిస్ చేసి కనిపెట్టచ్చు అన్నాడు”

“పిచ్చి త్రిలోక్, అది మామూలు డ్రగ్ కాదు ఎస్.ఎస్.వి అంటే ఆర్టిఫిషియల్ స్నేక్ వీనమ్. మనిషి తయారు చేసిన పాము విషం అది, నేను తలచుకుంటే తను క్షణాల్లో చనిపోయేలా చేయచ్చు. లేదా చంపి నీకు ఫోన్ చేయచ్చు కానీ నాకు

కావాల్సింది అది కాదు. ఐనా డయాగ్నోసిస్ చేసి అది ఎంత మోతాదులో ఉందో కనిపెట్టలేరు. పైగా నేను ఇచ్చింది ఒక డెరివేటివ్ కాదు మీరు కనుక్కోడానికి, కనీసం రెండు రోజులు పడుతుంది. కానీ నేను ఇచ్చిన టైమ్ 20 గంటలు గుర్తుందిగా! కేవలం 20 గంటలు”

“ఎందుకు ఇదంతా? నీకు కావాల్సింది నేనైతే నాతో ఆడుకో చిన్న పిల్లతో ఎందుకు?”

“ఇక ఇది ఆట కాదు ఏసిపి, వేట.... ! వేటగాడి గురించి నీకొక విషయం చెప్తా గుర్తుపెట్టుకో. వేటగాడు వదిలిన ప్రతి బాణం ప్రాణం తీయడానికి కాదు, కొన్ని బంధిస్తాయి, కొన్ని బాధిస్తాయి. ఇంకొన్ని భయం నేర్పి బాణం విసిరిన వాని స్థాయిని, సత్తాని తెలియజేస్తాయి. ఇప్పుడు నేను విసిరింది ఎలాంటి బాణమో చెప్పాల్సిన పని లేదనుకుంటా” అంది మను.

“అర్థమైంది నువ్వు ఏదైనా చేయగలవు, ఒప్పుకుంటా.. ప్లీజ్ కృతిని ఎలా కాపాడుకోవాలో చెప్పు?”

“చెప్పడానికి ఏముంది ACP ఆల్రెడీ చెప్పా. నీకు పని ఉంది అని తనని నా దగ్గరకి పంపు. ఎలాగూ నీ భార్య రూప పుట్టింటికి వెళ్ళింది కదా, కాన్పు అయి కృతికి తమ్ముడో, చెల్లెలో పుట్టే సరికి నా పని ముగించి కృతిని తీసుకెళ్ళు”

త్రిలోక్ ఆలోచనలో పడ్డాడు. చట్టానికి, ప్రజలకి సేవ చేయాల్సిన నేను, ఇలా స్వార్థానికి పని చేయడమా అనుకుంటుంటే గుండె గదులు బరువెక్కుతున్నాయి. మనసు మాత్రం బిడ్డ బాగు గురించే కోరుతుంది. మనుని పట్టుకుని ఏం చేసినా తన బిడ్డని కాపాడలేని స్థితిలో పరిస్థితులు విసిరేశాయి. పేరుకి ఎసిపి, చుట్టూ కావల్సినంత పోలీసు బలం, కానీ మను కృతిని కవచం చేసుకుంది. సరే ఎలాగైనా ముందు మనుని కాపాడాలి అని నిశ్చయించుకుని...

“సరే చెప్తా, నీ దగ్గరకి పంపిస్తా, మరి తన ఆరోగ్యం?”

“దానికి యాంటీ వీనమ్ నా దగ్గరే ఉంది ఏసిపి” అంది మను.

“సరే ఎక్కడికి తీసుకురావాలి...?”

“నేను ఎక్కాల్సిన ట్రైన్ వచ్చేస్తుంది. ఇంకో 15 నిమిషాల్లో ఇక్కడ్నుంచి కదుల్తుంది. నేను స్టేషన్లో ఉంటా. వచ్చి నీ కూతుర్ని అప్పజెప్పి వెళ్ళు”

త్రిలోక్ టైమ్ చూసుకున్నాడు... 2:10 అయ్యింది నిజాముద్దీన్ వెళ్ళే ట్రైన్ అని మనసులో అనుకుని.

“చేతన్ కృతిని తీసుకుని బైక్ ఎక్కు” అన్నాడు.

“ఒక్కసారి ఆలోచించండి సర్” అన్నాడు చేతన్.

“ఆలోచించే సమయం కానీ, ఆగి మాట్లాడే అవకాశం కానీ లేదు చేతన్, కుటుంబం జోలికి వచ్చింది, ఏదేమైనా దానిని మాత్రం వదలను” అని బైక్ స్టార్ట్ చేశాడు.

13 నిమిషాల తర్వాత

స్టేషన్ లోకి చేరుకుని మనుకి ఫోన్ చేశాడు.

“ఫ్లాట్నాం నెంబర్ 9... బి3” అంది.

త్రిలోక్ కృతిని తీసుకుని ఫ్లాట్నాం 9 కి చేరుకుని పరుగున బి3 ఎక్కించి...

“కొద్ది రోజులు మీ టీచర్ దగ్గర ఉండు కృతి ఏడవకు, ఏం జరిగినా నాన్న చూసుకుంటాడు” అని చెప్తుండగా ట్రైన్ స్టార్ట్ అయ్యింది.

త్రిలోక్ ట్రైన్ ఎక్కబోతుంటే ఫోన్ రింగ్ అయ్యింది.

“క్రెడిట్ కార్డ్ తనకి ఇచ్చి నువ్వు ట్రైన్ దిగు” అంది మను.

మను చెప్పినట్లే చేసి వెళుతున్న ట్రైన్ ని చూస్తూ నుంచుండిపోయాడు త్రిలోక్.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో...!)

Post your comments